
ABESE SÜRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırim.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Abese 80/1)

عَبَسَ وَتَوَلَّ

Surat astı ve yüz çevirdi.

(Abese 80/2)

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ

O görme engelli, geldi diye.

(Hac 22/46)

أَفَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَلُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَلُ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

Yeryüzünü gezip dolaşmadılar mı ki kalpleri olanlar akletsinler, kulakları olanlar işitsinler. Şu bir gerçek ki, gözler kör olmaz ama göğüslerdeki kalpler kör olur.

(Abese 80/3)

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَهُ يَزَّكِّي

Ne biliyorsun, belki o kendini arındırıp geliştirecekti.

(Abese 80/4)

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنَفَّعُهُ الذِّكْرُ

Yahut hatırlayacaktı da, hatırlamak ona fayda edecekti.

(Enam 6/52)

وَلَا تَطْرُدُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مَنْ حَسَابُهُمْ
مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حَسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدُهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Sabah akşam dua edip Rablerinin yüzlerine bakmasını isteyenleri uzaklaştırma. Onların hesabı senden sorulmaz.
Senin hesabın da onlardan sorulmaz. Onları uzaklaştırırsan zâlimlerden olursun.

(Enam 6/53)

وَكَذِلِكَ فَتَتَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهُؤُلَاءِ مَنْ بَيْنَنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ

Böylece: “Allah, aramızdan şunlara mı lütf ve ikramda bulundu?” desinler diye onlardan kimilerini kimileriyle
imtihan ederiz. Şükredenleri en iyi bilen, Allah değil midir?

(Abese 80/5)

أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَىٰ

Kendini yeterli görene gelince,

(Şuara 26/111)

قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَإِنَّكَ إِلَّا زَلْوَنٌ

“Şu seviyesi düşükler peşindeyken sana inanıp güvenmemizi mi bekliyorsun?” dediler.

(Şuara 26/112)

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

De ki: “Onların ne yaptıkları konusunda bilgim yoktur.

(Şuara 26/113)

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

Onlara hesap soracak olan Rabbimdir, keşke bunu anlasanız!

(Şuara 26/114)

وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

Ben müminleri asla kovamam.”

(Alak 96/6)

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغِي

Yok yok! İnsan kesinlikle azar;

(Alak 96/7)

آن راہ استغنى

kendini yeterli görürse eğer.

(Abese 80/6)

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدِّي

Sanki ona değil de duvara konuşuyorsun.

(Abese 80/7)

وَمَا عَلِمْتَ أَلَا يَرَكُ

Onun kendini arındırmamasından sana ne!

(Abese 80/8)

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

Sana gelmeye gayret edene gelince,

(Abese 80/9)

وَهُوَ يَخْشَى

O, Allah'a derin saygı duyar.

(Fatır 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أَخْرَىٰ وَإِنْ تَذْعُ مُثْقَلَةً إِلَى حَمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذَرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكَ فَإِنَّمَا
يَتَرَكَ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımayacaktır. Yükü ağır olan, taşımak için yardıma çağırırsa, en yakını bile onun bir parçasını taşımaz. Sen sadece, içten içe Rabbine derin saygı duyanları, namazını düzungün ve sürekli kılanları uyarabilirsın. Kim kendini arındırıp geliştirirse, onu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş Allah'adır.

(Yasin 36/11)

إِنَّمَا تُنذَرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَاجْرٍ كَرِيمٍ

Sen sadece, içten içe Rahman'a derin saygı duyarak bu zikre uyanı uyarabilirsın. Onu, bağışlanma ve büyük bir ödül ile müjdele!

(Abese 80/10)

فَإِنْتَ عَنْهُ تَلَهُّج

Hâlbuki, sen onunla ilgilenmedin!

(Enam 6/51)

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيُّ وَلَا شَفِيعٌ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Rablerinin huzurunda toplanacakları için korkanları sana vahyedilenle uyar. Orada onların ne bir velisi ne de şefaatçileri olmayacağıdır. Belki kendilerini korurlar.

(Abese 80/11)

كَلَّا إِنَّهَا تَذَكَّرَةٌ

Hayır! Şüphesiz o bir hatırlatmadır.

(Ta Ha 20/2)

مَا آنَزَنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفَعَ لِأَنَّهَا تَذَكَّرَةٌ

Kuran'ı sana, mutsuz olman için indirmedik.

(Ta Ha 20/3)

إِلَّا تَذَكَّرَةٌ لِمَنْ يَخْشَى

Derin saygı duyanlar için sadece bir hatırlatmadır.

(Abese 80/12)

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ

Artık, isteyen hatırlar.

(Tekvir 81/27)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

O, herkes için sadece bir hatırlatmadır.

(Tekvir 81/28)

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

İçinizden doğru olmak isteyenler için.

(Abese 80/13)

فِي صُحْفٍ مُّكَرَّمٍ

Değerli sayfalarda,

(Abese 80/14)

مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ

yüceltilmiş ve tertemiz;

(Abese 80/15)

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

elçinin eliyle,

(Abese 80/16)

كَرَامٍ بَرَّةٍ

değeri erdeminden...

(Tekvir 81/19)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Kesinlikle o değerli bir elçinin sözüdür;

(Tekvir 81/20)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

yönetimin sahibinin yanında güçlü ve itibarlı,

(Tekvir 81/21)

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

orada sözü dinlenen ve güvenilen.

(Şuara 26/193)

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

Onu güvenilir Ruh indirmiştir.

(Abese 80/17)

فُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!

(Hac 22/66)

وَهُوَ الَّذِي أَحْبَأْكُمْ ثُمَّ يُمِنُّكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

Size hayat veren, sonra öldüren, sonra yine hayat verecek olan, O'dur. İnsan gerçekten nankördür.

(Adiyat 100/6)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

Kesinlikle insan Rabbine karşı çok nankördür.

(Adiyat 100/7)

وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَتَشَهِّدُ

Üstelik kendisi de buna şâhittir.

(Adiyat 100/8)

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

Çünkü onun mal sevgisi çok güçlündür.

(Adiyat 100/9)

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثَرَ مَا فِي الْقُبُورِ

Hâlâ bilmiyor mu, kabirdekiler dışarı çıkarıldığında,

(Adiyat 100/10)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

içindekiler ortaya döküldüğünde;

(Adiyat 100/11)

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

kuşkusuz Rableri onlara, o gün bildirecektir.

(Kiyame 75/34)

أَوْلَى لَكَ فَاؤْلَى

Yazık sana yazık!

(Kiyame 75/35)

ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَاؤْلَى

Bir daha yazıklar olsun sana!

(Kiyame 75/36)

أَيْحَسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتَرَكَ سُدًّا

İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

(Abese 80/18)

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

Onu hangi şeyden yarattı?

(Abese 80/19)

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

Döllenmiş yumurtadan. Yarattı, ardından ölçüsünü belirledi.

(Mürselat 77/20)

آمِّ الْخُلُقَكُمْ مِنْ مَاءِ مَهِينٍ

Sizi dayanıksız bir sudan yarattık, değil mi?

(Mürselat 77/21)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu sağlam bir yere yerleştirdik.

(Mürselat 77/22)

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ

Bilinen bir ölçü ile.

(Mürselat 77/23)

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

Ölçülerinizi orada belirledik. Ne güzel ölçüler belirleriz!

(Abese 80/20)

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسِّرَهُ

Sonra yolunu kolaylaştırdı.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu, sağlam bir yerde döllenmiş yumurta haline getirdik.

(Müminun 23/14)

**ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَاقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْنَغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْنَغَةَ عَظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ
لَحْمًا ثُمَّ أَشْنَاهُ خَلْقًا أَخْرَى فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ**

Sonra döllenmiş yumurtayı, rahim duvarına asılı embriyo haline getirdik. O embriyoyu bir çiğnem et haline getirdik. O et parçasını kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra da onu farklı bir yaratılışla yapılandırdık. Yaratınların en güzelı Allah, bereketin kaynağıdır!”

(Abese 80/21)

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

Sonra onu öldürerek ardından mezara koyacaktır.

(Müminun 23/15)

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمْ يُؤْمِنُونَ

Siz bundan sonra mutlaka öleceksiniz.

(Müminun 23/16)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبَعَّثُونَ

Sonra kesinlikle kıyamet günü dirilteceksiniz.

(Abese 80/22)

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

Sonra, istediği zaman yeniden diriltecektir.

(Araf 7/25)

قَالَ فِيهَا تَحْبِيْنَ وَفِيهَا تَمُوْثُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

Allah: “Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz, yine oradan çıkarılacaksınız” dedi.

(Ta Ha 20/55)

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا تُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

Sizi topraktan yarattık, yine toprağa çevireceğiz ve sonra bir kere daha sizi topraktan çıkaracağız.

(Abese 80/23)

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

Hayır! Allah’ın emrini yerine getirmedи.

(Abese 80/24)

فَلْيَنْظُرْ إِلَيْنَا إِلَى طَعَامِهِ

İnsan, yiyeceğine bir baksın!

(Abese 80/25)

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَّاً

Şüphesiz suyu bolca biz yağırdık.

(Abese 80/26)

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَّاً

Sonra toprağı bir bir yardımık.

(Abese 80/27)

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبَّاً

Ardından orada tohumlar bitirdik.

(Abese 80/28)

وَعِنْبَا وَقَضْبَا

Üzümü, yoncayı,

(Abese 80/29)

وَرَيْثُونَا وَنَخْلًا

zeytini, hurmayı,

(Abese 80/30)

وَحَدَائِقَ غُلْبَا

gür bitkili bahçeleri,

(Abese 80/31)

وَفَاكِهَةَ وَأَبَا

meyveleri ve otları.

(Abese 80/32)

مَتَاعًا لَكُمْ وَلَا نَعَامِكُمْ

Hem sizin hem de hayvanlarınızın yararlanması için.

(Abese 80/33)

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ

Dehşetli ses geldiği zaman;

(Abese 80/34)

يَوْمَ يَرْفُرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

O gün kişi kardeşinden kaçacaktır.

(Abese 80/35)

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

Anasından, babasından,

(Abese 80/36)

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

eşinden ve çocuklarından!

(Müminun 23/101)

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

Sura üfürülüğünde aralarında soy bağı kalmaz. O gün birbirlerini sormazlar.

(Lokman 31/33)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِّدُ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِّدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغَرَّنُكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرُّنَكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ

Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Ana babanın, evladının yerine ceza çekmeyeceği; evladın da ana babasının yerine ceza çekmeyeceği günden çekinin. Allah'in vaadi gerçekdir. Öyleyse dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. O çok aldatan da sakın sizi Allah ile aldatmasın!

(Abese 80/37)

لِكُلِّ امْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

O gün onlardan her birinin işi başından aşacaktır.

(Mearic 70/10)

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

Bir can yoldaşı, diğer can yoldaşını sormaz.

(Mearic 70/11)

يُبَصِّرُونَهُمْ بِيَوْمٍ لَّوْ يَقْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِتَبَيْهٌ

Birbirlerine gösterilirler. Suçlu olan: "Keşke oğullarımı versem de bugünün azabından kurtulsam!" diye derin bir istek duyar.

(Mearic 70/12)

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهُ

Karısını, kardeşini,

(Mearic 70/13)

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْيِدُ

Kendisini koruyan aşiretini,

(Mearic 70/14)

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِي

Yeryüzünde olan herkesi vermeyi... Sonra kurtulmayı.

(Mearic 70/15)

كَلَّا إِنَّهَا لَظِي

Asla! Kuşkusuz o alevler saçar.

(Mearic 70/16)

نَرَاعَةً لِلشَّوَّى

Kavurduğu deriyi soyar.

(Mearic 70/17)

تَدْعُوا مَنْ أَدَبَ وَتَوَلَّ

Arkasını döneni ve yüz çevirenı çağrıır.

(Abese 80/38)

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ

O gün kimi yüzler ışık saçar.

(Kiyame 75/22)

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ

O gün bazı yüzler parlaktır.

(Kiyame 75/23)

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

Rablerine baktıktır.

(Abese 80/39)

ضَاحِكَةً مُسْتَبِشَةً

Neşe içinde, sevincini paylaşmak ister.

(İnşikak 84/7)

فَآمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيمِينِهِ

Kimin kitabı sağından verilirse,

(İnşikak 84/8)

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حَسَابًا يَسِيرًا

onun hesabı kolayca görülecek,

(İnşikak 84/9)

وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا

kendi çevresine sevinç içinde dönecektir.

(Hakka 69/19)

فَآمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمْ اقْرُوا كِتَابِيَّهُ

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabı!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَّتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّهُ

Ben hesabımıla yüzleşeceğini biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَّهُ

Şimdi O, mutlu bir hayat sürecek.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَّةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

قُطُوفُهَا دَانِيَّةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرِبُوا هَنِيًّا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَّةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyecek, içecek afiyet olsun!”

(Abese 80/40)

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

Kimi yüzler toz toprak içinde kalacak.

(Ğâşîye 88/1)

هَلْ أَتَيْتَ حَدِيثَ الْغَاشِيَّةِ

Her şeyi saracak olay sana geldi, değil mi?

(Ğâşîye 88/2)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاسِعَةٌ

O gün kimi yüzler endişelidir;

(Ğâşîye 88/3)

عَالِمَةٌ نَاصِبةٌ

çabalar, yorulur.

(Ğâşîye 88/4)

تَصْلِي نَارًا حَامِيَةٌ

Kızgın bir ateşe yaslanacaklardır.

(Ğâşîye 88/5)

ثُسْقٌ مِنْ عَيْنِ أَنِيَّةٍ

Kendilerine kaynar bir kaynaktan içirilecektir.

(Ğâşîye 88/6)

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

Onlara kuru dikenden başka yiyecek yoktur.

(Ğâşîye 88/7)

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

O, ne besler, ne de açlığı giderir.

(Al-i İmran 3/106)

يَوْمَ تَبَيَّضُ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُ وُجُوهٌ فَمَآمَا الَّذِينَ اسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرُتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Bazı yüzlerin ağarıp bazı yüzlerin de kararacağı günde, yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz inanıp güvendikten sonra inkâr mı ettiniz? Kâfir olmanızı karşılık, tadın şu azabı!"

(Al-i İmran 3/107)

وَمَآمَا الَّذِينَ ابْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا حَالِدُونَ

Yüzleri ak olanlara gelince, onlar Allah'ın rahmetindedir, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Yunus 10/26)

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ قَتْرٌ وَلَا ذَلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا حَالِدُونَ

Güzel davranışnlara daha güzel ve daha fazlası vardır. Yüzlerinde ne bir kara leke ne de bir alçaklık izi olmaz. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Yunus 10/27)

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَرَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذَلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ
كَانَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ النَّيلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا حَالِدُونَ

Kötülükler kazananların cezası o kötülüğün dengidir. Alçaklık onların her yanını sarar. Onları Allah'tan koruyan da olmaz. Yüzleri sanki gecenin karanlık parçaları ile örtülmüş gibidir. İşte onlar ateş ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Abese 80/41)

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ

Üzerlerine perişanlık çökecektir.

(Mülk 67/6)

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü hale gelmektir o!

(Mülk 67/7)

إِذَا أَلْفُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَقُولُ

Oraya atıldıklarında, alevler saçarken çektiği havanın uğultusunu iştirler.

(Mülk 67/8)

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَالَاهُمْ خَرَّتْهَا إِلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

Sanki öfkesinden çatlayacak gibidir. Her bir bükük oraya atılırken kapı görevlileri onlara: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

(Mülk 67/9)

قَالُوا بَلِّي قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبُنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

Derler ki: "Evet! Bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık; Allah hiç bir şey indirmemişti, siz sadece büyük bir sapma içindesiniz" dedik.

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعْيِ

"Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı ullalsaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdı" derler.

(Mülk 67/11)

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُخْقًا لِأَصْحَابِ السَّعْيِ

Böylece günahlarını itiraf ederler. Alevli ateşin ahalisi için bundan sonrası tam bir perişanlıktır.

(Abese 80/42)

أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

İşte onlar günaha batmış kâfirlerdir.

(İnfitar 82/14)

وَإِنَّ الْفُجَارَ لَفِي جَهَنَّمَ

Taşkınlık edenler kesinlikle alevli ateşin içindedir.

(İnfitar 82/15)

يَصْلُونَهَا يَوْمَ الدِّينِ

Din günü, oraya yaslanacaklardır.

(İnfitar 82/16)

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبٍ

Ondan kaçıp kaybolamayacaklardır.

(Bakara 2/81)

بَلِّي مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَةُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Evet! Kazancı kötülük olan ve hata üstüne hata yapanlar cehennem ahalisidirler, orada ölümsüz olarak kalırlar.
